

مقایسه رضایت زناشویی در زنان با توجه به روابط قبل از ازدواج

Comparison of Marital Satisfaction in Married Women in Consideration of Premarital Relationship

H. Mirzaie, M. A.

Department of Psychology, University of Science and Culture, Tehran,
Iran

حدیث میرزا^{ای}

گروه روان‌شناسی، دانشگاه علم و فرهنگ

A. Fathi-Ashtiani, Ph.D.

Behavioral Sciences Research Center, Baqiyatallah University of Medical Sciences, Tehran, Iran

دکتر علی فتحی آشتیانی

A. Soleimani, Ph.D.

Department of Psychology, University of Science and Culture, Tehran,
Iran

دکتر علی‌اکبر سلیمانی

گروه روان‌شناسی، دانشگاه علم و فرهنگ

N. Yousefi, M. A.

Department of Psychology, Allameh Tabataba'i University, Tehran, Iran

نوید یوسفی

گروه روان‌شناسی، دانشگاه علامه طباطبائی

دریافت مقاله: ۹۵/۱۰/۲۹
دریافت نسخه اصلاح شده: ۹۶/۶/۴
پذیرش مقاله: ۹۶/۶/۱۰

Abstract

This research aimed to compare marital satisfaction in different groups of women according to premarital relationships. The sample of this subsequent and comparative study includes 197 women who have been married for 2 to 5 years. According to the findings of this research, there was a significant difference in marital satisfaction (which were gained via ENRICH Marital Satisfaction Scale) between groups, in a way that satisfaction was from highest to lowest in the following order: non-sexual relationship with future hus-

چکیده

این پژوهش با هدف مقایسه رضایت زناشویی در گروه‌های مختلف زنان با توجه به روابط قبل از ازدواج صورت پذیرفته است. نمونه این پژوهش علی - مقایسه‌ای (پرسویدادی) را ۱۹۷ نفر از زنان متاهل شهر تهران تشکیل دادند که دو تا پنج سال از ازدواج‌شان گذشته بود. بر اساس یافته‌های پژوهش، در رضایت زناشویی (نمره به دست آمده از پرسشنامه اریج) زنان در گروه‌های مورد مطالعه تفاوت معناداری وجود دارد، به گونه‌ای که رضایت زناشویی به ترتیب از بیشترین تا کمترین در گروه‌های مورد مطالعه عبارت بود از: داشتن

[✉]Corresponding author: Department of Psychology, Faculty of Psychology and Education, University of Zanjan, Zanjan, Iran.
Email: rezapurroya@gmail.com

[✉]پویسندۀ مسئول: تهران، بزرگراه اشرفی اصفهانی، خیابان شهید قموشی، خیابان بهار، دانشگاه علم و فرهنگ، گروه روان‌شناسی پست الکترونیکی: hadiSSmirzaie@gmail.com

band, non-sexual relationship with different person, without premarital relationship, sexual relationship with future husband, and sexual relationship with different person. Also, in all subscales of marital satisfaction (including personal issues, marital communication, conflict resolution, financial management, leisure activities, sex, marriage and children, family and friends, and religious orientation) the group with non-sexual relationship with future husband recorded higher marks. Analysis showed that having non-sexual relationship with future husband companies with more marital satisfaction. On the other side, having sexual relationship with husband or a different person was associated with lower marital satisfaction.

Keywords: Marital Satisfaction, Premarital Relationship, Sexual Relationship, Non-Sexual Relationship.

رابطه غیرپیشرفتہ با همسر، داشتن رابطه غیرپیشرفتہ با غیرهمسر، بدون رابطه، داشتن رابطه پیشرفتہ با همسر و داشتن رابطه پیشرفتہ با غیرهمسر. همچنین، در تمام خرده‌مقیاس‌های رضایت زناشویی (شامل موضوعات شخصی، ارتباط زناشویی، حل تعارض، مدیریت مالی، فعالیت‌های اوقات فراغت، روابط جنسی، ازدواج و فرزندان، خانواده و دوستان و جهت‌گیری مذهبی) افراد دارای روابط غیرپیشرفتہ با همسر نمایندگی بالاتری ثبت کردند. نتایج نشان‌دهنده این است که روابط قبل از ازدواج به صورت غیرپیشرفتہ با همسر می‌تواند رضایت زناشویی بیشتری به همراه داشته باشد. در مقابل، روابط پیشرفتہ قبل از ازدواج با همسر و غیرهمسر می‌تواند با کمترین رضایت زناشویی همراه باشد.

کلیدواژه‌ها: رضایت زناشویی، رابطه قبل از ازدواج، رابطه پیشرفتہ، رابطه غیرپیشرفتہ.

مقدمه

خانواده همواره به عنوان نهادی اجتماعی شناخته می‌شود، اما این نهاد وجوده فردی بسیاری نیز دارد، چنان که بر رشددهندگی و ارضاکننده بودن آن بهویژه برای همسران تأکید فراوان شده است (گلدنبرگ^۱، ۱۹۹۶). این موضوع در فرهنگ‌هایی چون ایران اهمیت چشمگیری دارد، چرا که خانواده در ایران «بهترین مکان برای زندگی افراد» شناخته می‌شود (اعزازی^۲، ۱۳۷۹)، به نحوی که همواره، هم از منظر تاریخی و هم اجتماعی، از مهم‌ترین و اثربارترین نهادهای اجتماعی بوده است (آزاد ارمکی^۳، ۲۰۰۴، ص. ۴۶۸). رضایت زناشویی در واقع «حالی از رضایتمندی در ازدواج است که به وسیله ادراک درون‌فردی... یا یک ادراک بین‌شخصی... تعریف می‌شود» (اسپانیر و لویس^۴، ۱۹۸۰).

عوامل مهمی بر رضایت زناشویی اثر می‌گذارند و متقابلاً از آن متأثر می‌شوند؛ به عنوان مثال، تحقیقاتی درباره نارضایتی از ازدواج‌ها نشان داده‌اند که کیفیت ضعیف روابط زناشویی به جدایی منجر می‌شود (کردک^۵، ۲۰۰۵). این فرآیند البته دوسویه است، چنان که در پژوهشی مشخص شد که رضایت زناشویی نیز یک پیش‌بین قوی برای نحوه ارتباط زوجین است (لاونر، کارنی و برادربری^۶، ۲۰۱۶).

با توجه به افزایش سن ازدواج در سال‌های گذشته در ایران، شاهد افزایش روابط دختران و پسران قبل از ازدواج بوده‌ایم، به نحوی که بسیاری از نوجوانان، یعنی ۲۰-۶۰ درصد گروه سنی ۱۴-۱۸ سال، حداقل با یک نفر از جنس مخالف وارد ارتباط عاطفی یا رابطه پیشرفت‌تر شده‌اند (خلج‌آبادی فراهانی^۷، ۱۳۹۱). این در حالی است که روابط دختر و پسر قبل از ازدواج، از لحاظ فرهنگی، شرعی و قانونی، منع شده است. این تغییر ممکن است به دلیل رشد تجدد‌گرایی در جامعه و تأثیرپذیری از سایر فرهنگ‌ها باشد. باید توجه داشت که دسترسی آسان افراد به راههای ارتباطی جدید، حضور بیشتر افراد در محیط‌های اجتماعی نظری دانشگاه‌ها و افزایش مهاجرت به شهرهای بزرگ، امکان آشنا شدن افراد را با سایر فرهنگ‌ها تسهیل کرده است. با این حال، نمی‌توان تصور کرد که تمامی منع‌های اخلاقی، شرعی و قانونی درباره روابط قبل از ازدواج به سرعت کنار گذاشته شده باشد. به عبارت دیگر، این روابط هنوز با اضطراب و تردیدهایی از جانب افراد همراه است (گلزاری^۸، ۱۳۸۳).

در بسیاری از تحقیقات، تفاوت‌های جنسیتی در این روابط نیز مورد توجه بوده است، مثلاً هدف بیشتر دختران از این روابط ازدواج است، اما پسران کمتر قصد ازدواج دارند (خلج‌آبادی فراهانی، کاظمی‌پور و رحیمی^۹، ۱۳۹۲). بهداشت جنسی نیز در این زمینه اهمیت بسیاری دارد، چرا که زنان دارای روابط جنسی قبل از ازدواج، بیشتر از مردان در معرض ابتلاء به ایدز و هپاتیت هستند (قبرمیشائیل و فینکلمن^{۱۰}، ۲۰۱۳). با این حال، به نظر می‌رسد تفاوت‌های جنسیتی در این روابط رو به کاهش و آزادی‌ها رو به افزایش است (اسپریچر، ترگر و ساکالوک^{۱۱}، ۲۰۱۳).

نکته قابل توجه در این زمینه تأثیرات احتمالی تجربه روابط قبل از ازدواج بر رضایت زناشویی است. بر اساس پژوهش موسوی، نوابی‌نژاد و عاطف وحید^{۱۲} (۱۳۸۶)، افرادی که روابط قبل از ازدواج را تجربه کرده‌اند، در زندگی زناشویی کمتر دچار تعارض می‌شوند، واکنش هیجانی کمتری بروز می‌دهند، همکاری بیشتری دارند و امور مالی را کمتر از هم جدا می‌کنند. در مقابل، در پژوهش خلج‌آبادی فراهانی و شجاعی^{۱۳} (۱۳۹۲)، حدود ۴۳ درصد دانشجویان معاشرت قبل از ازدواج را با کاهش رضایت زناشویی در زوچین همراه دانستند، ۳۳ درصد در این زمینه تردید داشتند و ۱۴ درصد هم مخالف این عقیده بودند. در مورد معاشرت پیشرفت‌هه قبل از ازدواج نیز نتایج بدین صورت بود که ۵۸ درصد دانشجویان، معاشرت پیشرفت‌هه قبل از ازدواج با جنس مخالف را با کاهش رضایت زناشویی مرتبط می‌دانستند، ۲۸ درصد در این خصوص مردد و ۱۴ درصد مخالف این عقیده بودند.

از آنجا که «رضایت زناشویی می‌تواند پیش‌بینی‌کننده پایداری و ناپایداری یک رابطه باشد» (تیرگری، اصغرنژاد، بیان‌زاده و عابدین^{۱۴}، ۱۳۸۵)، توجه به این عامل در پژوهش‌های مربوط به خانواده بسیار ضروری است، به ویژه در فرهنگ ایرانی - اسلامی که اهمیت بسیاری برای نهاد خانواده قائل است. هم‌چنین، چنان که گفته شد، زنان در چنین روابطی آسیب‌پذیرتر هستند و بنابراین، توجه به تجربیات آنان در این زمینه لازم است. بر این اساس، این پژوهش با هدف مقایسه تأثیر انواع روابط قبل از ازدواج بر رضایت زناشویی و خردمندی‌های آن انجام شده و در صدد پاسخگویی به این سؤال است که بین افراد با روابط پیشرفت‌هه قبل از ازدواج با غیرهمسر خود، روابط پیشرفت‌هه قبل از ازدواج با همسر خود، روابط غیرپیشرفت‌هه قبل از ازدواج با

غیرهمسر خود، روابط غیرپیشرفتی قبل از ازدواج با همسر خود و افرادی که روابط قبل از ازدواج نداشته‌اند، از نظر رضایت زناشویی چه تفاوتی وجود دارد.

روش

این پژوهش از نوع علی - مقایسه‌ای (پس‌رویدادی) است. روش علی - مقایسه‌ای برای پژوهش‌های مناسب است که کنترل و دستکاری متغیرهای بازیگر برای بررسی روابط علت و معلولی میسر نباشد و همچنین کنترل تجربی و آزمایشگاهی نیز غیرممکن باشد (دلاور^{۱۵}، ۱۳۸۰).

جامعه آماری این پژوهش کلیه زنان متأهل ساکن شهر تهران بود که حداقل دو و حداقل پنج سال از ازدواج‌شان گذشته باشد. روش نمونه‌گیری این پژوهش در دسترس بود و نمونه‌گیری تا زمانی ادامه پیدا کرد که در هر گروه حداقل ۳۰ مورد قرار گرفتند.

در این پژوهش از دو ابزار استفاده شد. نخست، پرسشنامه ۴۷ سؤالی انبیج که فاورز و اولسون^{۱۶} آن را تدوین و اعتبارش را با استفاده از روش آلفا ۰/۹۲ گزارش کردند. در کشور ما اولین بار سلیمانیان^{۱۷} (۱۳۷۳) همبستگی درونی آزمون را برای فرم کوتاه ۰/۹۵ محاسبه و گزارش کرد. در پژوهش مهدویان^{۱۸} (۱۳۷۶)، این عدد در کار روی اعتبار آزمون با استفاده از ضریب همبستگی پیرسون و روش بازآزمایی، به فاصله یک هفته (برای مردان ۰/۹۴۴ و برای زنان ۰/۹۴۰ و برای مردان و زنان ۰/۹۴) به دست آمد.

دومین ابزار این پژوهش پرسشنامه محقق ساخته درباره روابط قبل از ازدواج بود. این پرسشنامه، روابط قبل از ازدواج افراد را بر اساس گزارش آن‌ها در یکی از این پنج گروه قرار می‌دهد: ۱- دارای روابط پیشرفتی قبل از ازدواج با همسر، ۲- دارای روابط غیرپیشرفتی قبل از ازدواج با همسر، ۳- دارای روابط پیشرفتی قبل از ازدواج با غیرهمسر، ۴- دارای روابط غیرپیشرفتی قبل از ازدواج با غیرهمسر و ۵- بدون رابطه قبل از ازدواج. منظور از «رابطه پیشرفتی» تجربه رابطه جنسی است. در این پرسشنامه همچنین سن، مدت ازدواج و روابط قبل از ازدواج آزمودنی از او پرسیده می‌شود.

این پژوهش به برداشت آزمودنی از روابط جنسی اکتفا کرده و نوع روابط جنسی را مشخص نکرده است؛ در واقع، پژوهش در صدد کشف تفاوت افرادی است که روابط قبل از ازدواج خود را در یکی از پنج گروه ما گزارش می‌کنند. نمونه‌گیری نیز از بین زنان متأهل و به صورت در دسترس انجام شد و افرادی که ملاک‌های ورود به پژوهش را داشتند، انتخاب شده و پرسشنامه‌های مذکور را تکمیل کردند. پرسشنامه‌ها به یکی از این سه صورت در اختیار آزمودنی‌ها قرار گرفت: چاپ شده، ایمیل و اینترنتی^{۱۹}. برای جمع‌آوری پرسشنامه‌ها به صورت دستی از فضاهایی مانند آریشگاه‌های زنانه استفاده شد. پرسشنامه‌هایی که به صورت کامل و صحیح تکمیل شده بود، نمره‌گذاری شد و داده‌ها مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت. داده‌های به دست آمده به کمک آزمون‌های آماری مرتبط در دو قسمت آمار توصیفی و آمار استنباطی تجزیه و تحلیل شد. جدول‌ها و نمودارهای توزیع فراوانی در بخش توصیفی و با آزمون تحلیل واریانس چندمتغیره^{۲۰}، آزمون تحلیل واریانس یکطرفه^{۲۱}، آزمون باکس^{۲۲}، آزمون بارتلت^{۲۳} و آزمون تعقیبی ال اس دی^{۲۴} در بخش استنباطی تحلیل شد. در تمامی این مراحل از نرم‌افزار SPSS استفاده شد.

یافته‌ها

نمونه این پژوهش شامل ۱۹۷ نفر بود. آزمودنی‌ها بر اساس نوع رابطه‌شان که در پرسشنامه محقق ساخته ثبت کردند، در پنج گروه (هر گروه حداقل ۳۰ نفر) قرار گرفتند. جدول ۱ نشان‌دهنده میانگین و انحراف معیار سن، مدت ازدواج و نمره رضایت زناشویی است.

جدول ۱: میانگین و انحراف معیار سن، مدت ازدواج و نمره رضایت زناشویی گروه‌ها

نمره رضایت زناشویی	مدت ازدواج (به سال)						سن (به سال)				گروه‌های مورد مطالعه
	میانگین	انحراف معیار	میانگین	میانگین	کمترین	بیشترین	میانگین	میانگین	کمترین	بیشترین	
۷/۲۸	۵۰/۱۰	۱/۰۵۵	۳/۳۶	۵	۲	۳/۸۰۳	۳۰/۹۸	۴۰	۲۵	۴۲	رابطه غیرپیشرفتی با غیرهمسر
۹/۳۹	۵۶/۹۱	۰/۹۱۵	۲/۹۱	۵	۲	۴/۲۵۴	۳۰/۶۵	۴۱	۲۳	۴۶	رابطه غیرپیشرفتی با همسر
۹/۸۵	۳۲/۵۷	۰/۹۶۱	۲/۸۰	۵	۲	۲/۲۷۰	۲۶/۴۷	۳۲	۲۳	۳۰	رابطه پیشرفتی با غیرهمسر
۱۵/۰۲	۴۳/۱۷	۱/۰۶۲	۲/۹۰	۵	۲	۲/۸۰۱	۲۸/۱۳	۳۵	۲۴	۳۰	رابطه پیشرفتی با همسر
۱۴/۰۵	۴۶/۳۷	۱/۱۱۲	۳/۱۸	۵	۲	۳/۳۷۶	۳۰/۱۲۴	۳۷	۲۴	۴۹	بدون رابطه

نتایج آزمون تحلیل واریانس چندمتغیره MANOVA نشان‌دهنده وجود تفاوت معنادار بین گروه‌های مورد مطالعه بود. جدول ۲ نتیجه این آزمون را نشان می‌دهد.

جدول ۲: نتیجه تحلیل واریانس چندمتغیره در گروه‌های مورد مطالعه

متغیر وابسته	مجموع مجذورات	درجه آزادی	میانگین مجذورات	F ارزش	سطح معناداری
رضایت زناشویی	۱۱۶۳۲/۵۵۹	۴	۲۹۰۸/۱۴۰	۲۲/۳۶۷	.۰۰۱**

معناداری در سطح (**).۰/۰۱

سپس، میان گروه‌ها آزمون تعییبی دوبعدی انجام شد که نتیجه این آزمون نشان‌دهنده تفاوت معنادار ($P < 0.01$) بین گروه‌ها بود. جدول ۳ نتایج آزمون مذکور را نشان می‌دهد.

جدول ۳: مقایسه گروه‌های مورد مطالعه در رضایت زناشویی

گروه‌های مطالعه	مقایسه گروه‌های مطالعه	تفاوت میانگین‌ها	سطح معناداری
رابطه غیرپیشرفتی با همسر	رابطه غیرپیشرفتی با همسر	-۶/۸۲°	.۰۰۶
	رابطه پیشرفتی با غیرهمسر	۱۷/۵۳°	.۰۰۰۱
	رابطه پیشرفتی با همسر	۶/۹۳°	.۰۰۱۲
	بدون رابطه	۳/۷۳	.۰۱۲۲
	رابطه غیرپیشرفتی با همسر	۶/۸۲°	.۰۰۰۶
	رابطه پیشرفتی با غیرهمسر	۲۴/۲۵°	.۰۰۰۱

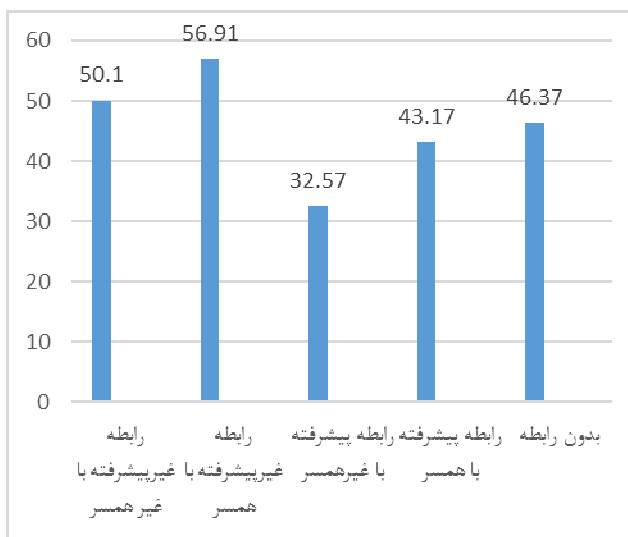
ادامه جدول ۳

۰/۰۰۰۱	۱۲/۷۵°	رابطه پیشرفتہ با همسر	
۰/۰۰۰۱	۱۰/۵۵°	بدون رابطه	رابطه پیشرفتہ با غیرهمسر
۰/۰۰۰۱	-۱۷/۵۳°	رابطه غیرپیشرفتہ با غیرهمسر	
۰/۰۰۰۱	-۲۴/۳۵°	رابطه غیرپیشرفتہ با همسر	
۰/۰۰۰۱	-۱۰/۶۰°	رابطه پیشرفتہ با همسر	
۰/۰۰۰۱	-۱۳/۸۰°	بدون رابطه	رابطه پیشرفتہ با همسر
۰/۰۱۲	-۶/۹۳°	رابطه غیرپیشرفتہ با غیرهمسر	
۰/۰۰۰۱	-۱۳/۷۵°	رابطه غیرپیشرفتہ با همسر	
۰/۰۰۰۱	۱۰/۶۰°	رابطه پیشرفتہ با غیرهمسر	
۰/۲۲۷	-۳/۲۰	بدون رابطه	
۰/۱۲۲	-۲/۷۳	رابطه غیرپیشرفتہ با غیرهمسر	بدون رابطه
۰/۰۰۰۱	-۱۰/۰۵°	رابطه غیرپیشرفتہ با همسر	
۰/۰۰۰۱	۱۳/۸۰°	رابطه پیشرفتہ با غیرهمسر	
۰/۲۲۷	۳/۲۰	رابطه پیشرفتہ با همسر	

معناداری در سطح (۰/۰۵) و معناداری در سطح (۰/۰۱)**

بدین ترتیب، میزان رضایت زناشویی از بیشترین تا کمترین مقدار در گروههای مورد مطالعه این گونه بود:

- ۱- رابطه غیرپیشرفتہ با همسر؛ ۲- رابطه غیرپیشرفتہ با غیرهمسر؛ ۳- بدون رابطه؛ ۴- رابطه پیشرفتہ با همسر؛ ۵- رابطه پیشرفتہ با غیرهمسر. این موضوع در نمودار ۱ نشان داده شده است.

نمودار ۱: مقایسه میزان رضایت زناشویی در گروههای مورد مطالعه

چنان که گفته شد، پرسشنامه رضایت زناشویی ازیج دارای ۹ زیرمقیاس است. جدول ۴ نشان‌دهنده میانگین و انحراف معیار زیرمقیاس‌های رضایت زناشویی افراد مورد بررسی در گروههای مورد مطالعه است.

جدول ۴: میانگین و انحراف معیار زیرمقیاس‌های رضایت زناشویی مورد مطالعه

زیر مقیاس‌های رضایت زناشویی و گروه‌های مورد مطالعه	میانگین	تعداد	انحراف معیار
موضعات شخصی	۰/۶۳۳	۳/۴۵	۴۲
	۰/۷۱۹	۳/۸۰	۴۶
	۰/۶۵۱	۲/۳۰	۳۰
	۰/۷۷۶	۲/۸۷	۳۰
	۰/۸۸۲	۳/۱۸	۴۹
	۰/۸۸۶	۳/۲۰	۱۹۷ جمع
ارتباط زناشویی	۰/۷۳۹	۳/۵۵	۴۲ رابطه غیرپیشرفتی با غیرهمسر
	۰/۶۹۸	۳/۹۶	۴۶ رابطه غیرپیشرفتی با همسر
	۰/۶۴۰	۲/۲۷	۳۰ رابطه پیشرفتی با غیرهمسر
	۰/۷۸۵	۲/۷۳	۳۰ رابطه پیشرفتی با همسر
	۱/۰۲۶	۳/۲۲	۴۹ بدون رابطه
	۰/۹۸۰	۳/۲۴	۱۹۷ جمع
حل تعارض	۰/۷۸۲	۳/۷۹	۴۲ رابطه غیرپیشرفتی با غیرهمسر
	۰/۶۹۸	۳/۹۶	۴۶ رابطه غیرپیشرفتی با همسر
	۰/۶۸۱	۱/۸۷	۳۰ رابطه پیشرفتی با غیرهمسر
	۰/۸۰۹	۳/۳۷	۳۰ رابطه پیشرفتی با همسر
	۱/۰۷۶	۳/۲۷	۴۹ بدون رابطه
	۱/۰۷۴	۳/۳۴	۱۹۷ جمع
مدیریت مالی	۰/۸۱۶	۳/۶۷	۴۲ رابطه غیرپیشرفتی با غیرهمسر
	۰/۶۸۷	۳/۸۰	۴۶ رابطه غیرپیشرفتی با همسر
	۰/۴۹۸	۲/۶۰	۳۰ رابطه پیشرفتی با غیرهمسر
	۰/۷۵۰	۲/۷۰	۳۰ رابطه پیشرفتی با همسر
	۱/۰۰۸	۳/۳۳	۴۹ بدون رابطه
	۰/۹۱۴	۳/۳۰	۱۹۷ جمع
فعالیت‌های اوقات فراغت	۰/۶۸۳	۳/۸۶	۴۲ رابطه غیرپیشرفتی با غیرهمسر
	۰/۵۹۸	۳/۶۷	۴۶ رابطه غیرپیشرفتی با همسر
	۰/۶۷۵	۲/۴۰	۳۰ رابطه پیشرفتی با غیرهمسر
	۰/۶۹۹	۲/۸۳	۳۰ رابطه پیشرفتی با همسر
	۱/۱۴۶	۳/۲۴	۴۹ بدون رابطه
	۰/۹۴۸	۳/۲۸	۱۹۷ جمع
روابط جنسی	۰/۶۶۸	۳/۵۷	۴۲ رابطه غیرپیشرفتی با غیرهمسر
	۰/۵۸۲	۴/۲۰	۴۶ رابطه غیرپیشرفتی با همسر
	۰/۸۴۵	۲/۱۰	۳۰ رابطه پیشرفتی با غیرهمسر
	۰/۹۶۸	۲/۴۰	۳۰ رابطه پیشرفتی با همسر
	۰/۹۵۷	۲/۸۶	۴۹ بدون رابطه
	۱/۱۰۰	۳/۱۴	۱۹۷ جمع
ازدواج و فرزندان	۰/۷۹۸	۳/۴۰	۴۲ رابطه غیرپیشرفتی با غیرهمسر
	۰/۶۲۳	۳/۴۸	۴۶ رابطه غیرپیشرفتی با همسر
	۰/۶۴۸	۲/۱۷	۳۰ رابطه پیشرفتی با غیرهمسر
	۰/۸۹۸	۲/۷۷	۳۰ رابطه پیشرفتی با همسر
	۰/۸۸۹	۳/۲۰	۴۹ بدون رابطه

ادامه جدول ۴

جمع				
۰/۸۹۷	۳/۰۹	۱۹۷		
۰/۷۵۰	۳/۲۱	۴۲	رابطه غیرپیشرفتہ با غیرهمسر	خانواده و دوستان
۰/۵۸۰	۳/۵۹	۴۶	رابطه غیرپیشرفتہ با همسر	
۰/۷۷۴	۲/۲۳	۳۰	رابطه پیشرفتہ با غیرهمسر	
۰/۹۲۲	۲/۶۷	۳۰	رابطه پیشرفتہ با همسر	
۰/۹۱۳	۳/۱۴	۴۹	بدون رابطه	
۰/۹۰۲	۳/۰۵	۱۹۷	جمع	
۰/۵۵۸	۴/۰۷	۴۲	رابطه غیرپیشرفتہ با غیرهمسر	جهت‌گیری مذهبی
۰/۵۳۳	۳/۹۳	۴۶	رابطه غیرپیشرفتہ با همسر	
۰/۶۸۱	۲/۴۷	۳۰	رابطه پیشرفتہ با غیرهمسر	
۰/۷۴۰	۳/۲۷	۳۰	رابطه پیشرفتہ با همسر	
۰/۸۹۳	۳/۵۱	۴۹	بدون رابطه	
۰/۸۷۲	۳/۵۳	۱۹۷	جمع	

چنان که در جدول ۴ مشخص است، در پنج خردۀ مقیاس موضوعات شخصی، ارتباط زناشویی، مدیریت مالی، ازدواج و فرزندان و خانواده و دوستان، ترتیب نمرات ثبت شده از بیشترین تا کمترین چنین بود: افراد با رابطه غیرپیشرفتہ با همسر قبل از ازدواج، افراد با رابطه غیرپیشرفتہ با غیرهمسر، افراد بدون رابطه، افراد با رابطه پیشرفتہ با همسر و افراد با رابطه پیشرفتہ با غیرهمسر.

در خردۀ مقیاس فعالیت‌های اوقات فراغت نیز پس از گروه دارای رابطه غیرپیشرفتہ با غیرهمسر، ترتیب گروه‌ها چنین بود: دارای رابطه غیرپیشرفتہ با همسر، بدون رابطه، رابطه پیشرفتہ با همسر و رابطه پیشرفتہ با غیرهمسر.

در خردۀ مقیاس حل تعارض نیز افرادی که پیش از ازدواج، رابطه غیرپیشرفتہ با همسر را تجربه کرده‌اند، بیشترین نمره را ثبت کردند. افراد با رابطه غیرپیشرفتہ با غیرهمسر، افراد با رابطه پیشرفتہ با همسر، افراد بدون رابطه و افراد با رابطه پیشرفتہ با غیرهمسر به ترتیب در رده‌های بعدی قرار گرفتند.

هم‌چنین، در خردۀ مقیاس روابط جنسی، افرادی که پیش از ازدواج روابط غیرپیشرفتہ را با همسر تجربه کرده‌اند، بیشترین نمره را ثبت کردند و بعد از آن، به ترتیب، این روابط قرار گرفت: غیرپیشرفتہ با غیرهمسر، بدون رابطه، پیشرفتہ با همسر و پیشرفتہ با غیرهمسر.

در نهایت، در خردۀ مقیاس جهت‌گیری مذهبی، افراد دارای رابطه غیرپیشرفتہ با غیرهمسر بیشترین نمره را کسب کردند و پس از آن‌ها افراد با رابطه غیرپیشرفتہ با همسر، بدون رابطه، با رابطه پیشرفتہ با همسر و با رابطه پیشرفتہ با غیرهمسر نمرات بعدی را کسب کردند.

بدین ترتیب، زنانی که پیش از ازدواج رابطه غیرپیشرفتہ با فردی داشتند که بعداً با او ازدواج کردند، علاوه بر نمره کلی رضایت زناشویی، در هشت خردۀ مقیاس (از ۹ خردۀ مقیاس) نیز بیشترین نمره را ثبت نمودند. هم‌چنین، زنانی که قبل از ازدواج رابطه پیشرفتہ با فردی غیر از همسر کنونی خود داشتند، علاوه بر نمره کلی رضایت زناشویی، در هر ۹ خردۀ مقیاس نیز کمترین نمره را ثبت کردند.

نتایج آزمون تحلیل واریانس یکطرفه در زیرمقیاس‌های رضایت زناشویی نیز نشان‌دهنده تفاوت معنادار گروه‌ها ($P < 0.01$) در زیرمقیاس‌های رضایت زناشویی بود. جدول ۵ نتایج این آزمون را نشان می‌دهد.

جدول ۵: نتایج آزمون تحلیل واریانس یکطرفه در زیر مقیاس‌های رضایت زناشویی مورد مطالعه

						زیرمقیاس‌های رضایت زناشویی در گروه‌های مورد مطالعه
۰/۰۰۱**	۲۱/۱۸۶	مجذورات میانگین	درجات آزادی	مجموع مجذورات	بین‌گروهی	شخصی موضوعات
					درون‌گروهی	
					جمع	
۰/۰۰۱**	۲۴/۵۵۲	۱۵/۹۳۱	۴	۶۳/۷۲۳	بین‌گروهی	زناشویی ارتباط
					درون‌گروهی	
					جمع	
۰/۰۰۱**	۳۲/۴۵۰	۲۲/۸۱۱	۴	۹۱/۲۴۴	بین‌گروهی	تعارض حل
					درون‌گروهی	
					جمع	
۰/۰۰۱**	۱۷/۰۳۱	۱۰/۷۱۹	۴	۴۲/۸۷۸	بین‌گروهی	مالی مدیریت
					درون‌گروهی	
					جمع	
۰/۰۰۱**	۱۹/۲۵۰	۱۲/۶۰۰	۴	۵۰/۴۰۲	بین‌گروهی	فعالیت‌های اوقات فراغت
					درون‌گروهی	
					جمع	
۰/۰۰۱**	۴۲/۸۱۴	۲۷/۹۶۹	۴	۱۱۱/۸۷۵	بین‌گروهی	جنسي روابط
					درون‌گروهی	
					جمع	
۰/۰۰۱**	۱۶/۵۷۹	۱۰/۱۱۱	۴	۴۰/۴۴۳	بین‌گروهی	فرزنдан و ازدواج
					درون‌گروهی	
					جمع	
۰/۰۰۱**	۱۵/۶۶۱	۹/۸۰۹	۴	۳۹/۲۳۵	بین‌گروهی	دوستان و خانواده
					درون‌گروهی	
					جمع	
۰/۰۰۱**	۲۸/۷۸۳	۱۳/۹۶۷	۴	۵۵/۸۶۷	بین‌گروهی	مذهبی جهت‌گیری
					درون‌گروهی	
					جمع	

(**) (۰/۰۱) معناداری در سطح

بحث و تفسیر

پژوهش حاضر با هدف مقایسه رضایت زناشویی در زنان متاهل شهر تهران با توجه به انواع روابط آن‌ها قبل از ازدواج، به روش علی - مقایسه‌ای در سال‌های ۱۳۹۴ و ۱۳۹۵ انجام شد. برای این کار، آزمودنی‌ها به پنج دسته تقسیم شدند: کسانی که پیش از ازدواج هیچ‌گونه رابطه‌ای را با مردان تجربه نکرده بودند؛ کسانی که پیش از ازدواج رابطه غیرپیشرفتی (غیرجنسي) را با فردی تجربه کرده بودند که بعداً با او ازدواج کردند؛ کسانی که رابطه غیرپیشرفتی را با فردی غیر از همسر کنونی خود تجربه کرده بودند؛ کسانی که رابطه پیشرفتی را با فردی غیر از همسر کنونی خود تجربه کرده بودند. اطلاعات مربوط به این روابط از طریق پرسشنامه

محقق ساخته کسب شد و نتایج آن با نمره‌ای که افراد در پرسشنامه رضایت زناشویی انریچ ثبت کردند، مقایسه شد. بر اساس نتایج آزمون تعقیبی، در میان این گروه‌ها، تفاوت رضایت زناشویی در دو گروه دارای رابطه غیرپیشرفتی با همسر و پیشرفتی با غیرهمسر با تمامی گروه‌های دیگر معنی دار بود. هم‌چنان، تفاوت رضایت زناشویی گروه دارای رابطه پیشرفتی با همسر و غیرپیشرفتی با غیرهمسر با دیگر گروه‌ها، به جز گروه بدون رابطه معنی دار بود.

بر اساس تحلیل‌های آماری، میزان رضایت زناشویی از بیشترین تا کمترین مقدار در گروه‌های مورد مطالعه این گونه بود: ۱- رابطه غیرپیشرفتی با همسر؛ ۲- رابطه غیرپیشرفتی با غیرهمسر؛ ۳- بدون رابطه؛ ۴- رابطه پیشرفتی با همسر؛ ۵- رابطه پیشرفتی با غیرهمسر.

بدین ترتیب، مشخص است که داشتن رابطه جنسی قبل از ازدواج، چه با همسر آینده و چه با فردی دیگر، می‌تواند یکی از پیش‌بینی‌کننده‌های کاهش رضایت زناشویی باشد. در واقع، دو گروهی که پیش از ازدواج روابط جنسی را تجربه کرده بودند، کمترین رضایت زناشویی را پس از ازدواج ثبت کردند و در مقابل، دو گروهی که پیش از ازدواج وارد رابطه جنسی نشده بودند، دارای بیشترین میزان رضایت زناشویی بودند. از بین دو گروهی که رابطه پیشرفتی قبل از ازدواج را تجربه کرده بودند، گروه دارای رابطه پیشرفتی با غیرهمسر کمترین نمرات رضایت زناشویی را کسب کرد و پس از آن، گروه دارای رابطه پیشرفتی با همسر قرار گرفت. در تمامی خرده‌مقیاس‌های رضایت زناشویی نیز افراد دارای رابطه پیشرفتی با غیرهمسر کمترین نمرات را ثبت کردند. افراد دارای رابطه پیشرفتی با همسر نیز در هشت خرده‌مقیاس (از ۹ مورد) در رتبه چهارم قرار گرفتند و فقط در خرده‌مقیاس «حل تعارض» نمراتی بالاتر از گروه بدون رابطه ثبت کردند، گرچه بر اساس نتایج آزمون تعقیبی، مشخص شد که این تفاوت نیز معنی دار نیست.

چنان که گفته شد، دو گروهی که در پژوهش حاضر رضایت زناشویی بالاتری را ثبت کردند، پیش از ازدواج روابط پیشرفتی با جنس مخالف را تجربه نکرده بودند، گرچه میزان رضایت زناشویی این دو گروه نیز دارای تفاوت معنی دار بود، به این ترتیب که گروه دارای روابط غیرپیشرفتی با همسر از گروه دارای روابط غیرپیشرفتی با غیرهمسر نمره رضایت زناشویی بیشتری ثبت کردند. به نظر می‌رسد یکی از عواملی که رضایت زناشویی گروه اول را افزایش داده، شناخت متقابل زوجین از یکدیگر پیش از ازدواج است. به عبارت دیگر، از آنجا که افراد این گروه رابطه جنسی با طرف مقابل را پیش از ازدواج تجربه نکردند، احتمالاً هدف اصلی آن‌ها از این رابطه دستیابی به شناخت بیشتر از همسر آینده‌شان بوده است، چنان که در فرهنگ ایرانی نیز افزایش شناخت دو طرف از یکدیگر به عنوان هدف دوره نامزدی مطرح می‌شود. این گروه در هشت مورد از ۹ خرده‌مقیاس رضایت زناشویی نیز بیشترین نمره را کسب کردند و فقط در خرده‌مقیاس «فعالیت‌های اوقات فراغت» گروه دارای رابطه غیرپیشرفتی با غیرهمسر نمره بیشتر را ثبت کرد که البته بر اساس نتایج آزمون تعقیبی، تفاوت آن‌ها در این مورد نیز معنی دار نبود. داشتن رضایت زناشویی بیشتر در میان افراد بدون رابطه جنسی قبل از ازدواج در پژوهش موسوی، نوایی‌نژاد و عاطف وحید (۱۳۸۶) نیز تأیید شده است.

گروه بدون رابطه در این پژوهش در نمره رضایت زناشویی در حد وسط قرار گرفت، به این معنی که افراد این گروه، در مقایسه با دو گروه دارای رابطه جنسی پیش از ازدواج، نمرات بیشتر و در مقایسه با دو گروه بدون رابطه جنسی، نمرات کمتری را ثبت کردند. این گروه در هشت مورد از ۹ خرده‌مقیاس رضایت زناشویی

نیز دقیقاً در رده سوم نمرات قرار گرفت و فقط در خردمندی مقایس «حل تعارض» نمرات کمتری را از افراد با رابطه پیشرفتی با همسر ثبت کردند که گرچه بر اساس نتایج آزمون تعقیبی، این تفاوت نیز معنی دار نبود، اما دلیل همین میزان تفاوت احتمالاً کمتر بودن مهارت‌های ارتباطی با جنس مخالف باشد که قاعدهاً به دلیل نداشتن تجربه چنین رابطه‌ای پیش از ازدواج، امکان کسب آن را نداشته‌اند. بدین ترتیب، گروه بدون رابطه، گرچه از آسیب‌های احتمالی روابط پیشرفتی قبل از ازدواج مصنون مانده و نمرات بالاتری را در مقایسه با دو گروه دارای چنین روابطی ثبت کرد، اما به دلایلی که نیاز به پژوهش بیشتر دارد، رضایت زناشویی کمتری را نسبت به دو گروه دارای روابط غیرپیشرفتی کسب کرد.

در بعضی از پژوهش‌های قبلی مشخص شده بود که تجربه رابطه جنسی زودهنگام و پیش از ازدواج می‌تواند باعث انحلال زندگی مشترک بعدی گردد. به عنوان مثال، پایک^{۲۰} در تحقیق خود بر نقش تأثیرگذار «رابطه جنسی قبل از ۱۶ سالگی بدون تمایل کامل» بر روابط زناشویی تأکید کرد. بر اساس پژوهش مذکور، سابقه داشتن شریکان متعدد یا تجربه سقط جنین قبل از ازدواج نیز بر انحلال زندگی زناشویی بعدی مؤثر است. از آنجا که در پژوهش حاضر، آزمودنی‌ها نوع رابطه جنسی قبل از ازدواج خود را به صورت کلی مشخص کردند، اطلاعاتی درباره احتمال تجربه تعدد شریک یا سقط جنین آن‌ها در دست نداریم. با این حال، امکان حضور افرادی با چنین تجربیاتی در میان آزمودنی‌های این پژوهش وجود دارد.

بعضی یافته‌های پژوهش حاضر با نتایج بعضی پژوهش‌ها همسو نیست، از جمله در تحقیقی رابطه پیشرفتی قبل از ازدواج تنها در صورتی پیش‌بینی کننده انحلال زندگی زناشویی بعدی دانسته شد که با فردی غیر از همسر آینده باشد؛ به عبارت دیگر، رابطه پیشرفتی قبل از ازدواج صرفاً در صورت داشتن روابط متعدد یا با افرادی غیر از همسر آینده می‌تواند باعث تأثیرات منفی بر زندگی آینده شود (تیچمن^{۲۱}، ۲۰۰۳). یکی از دلایلی که یافته پژوهش اخیر تا حدی با پژوهش حاضر متفاوت است احتمالاً تفاوت‌های فرهنگی بافت پژوهش است. در واقع، با توجه به قوانین رسمی و دستورات دینی و اخلاقی موجود در فرهنگ ایرانی - اسلامی کشور ما، داشتن روابط پیش از ازدواج، به ویژه از نوع پیشرفتی، تقبیح شده است و بنابراین نمی‌توان انتظار تطابق کامل یافته‌های این پژوهش را با تحقیقاتی داشت که در بافتی دیگر به ویژه در فرهنگ غربی انجام می‌شوند. هم‌چنین باید در نظر داشت که بر اساس بعضی پژوهش‌ها، روابط جنسی قبل از ازدواج برای زنان در ایران ممکن است وسیله‌ای برای تهییج شریک جنسی به ازدواج و در نتیجه راهی برای ورود به زندگی مشترک باشد (احمدآبادی و همکاران^{۲۲}، ۲۰۱۵).

با این حال، حتی در جوامع غربی نیز پژوهش‌های بسیاری نشان داده‌اند که داشتن روابط قبل از ازدواج و همباشی هم با ثبات و هم با کیفیت زناشویی ارتباط منفی و معنی‌داری دارند و این ارتباط منفی با وجود عادی شدن چنین روابطی در بعضی جوامع هم‌چنان ثابت مانده است (ژوزه، دنیل الیری، و مویر^{۲۳}، ۲۰۱۰). این نتیجه، یافته‌های پژوهش حاضر را درباره کاهش رضایت زناشویی در صورت تجربه رابطه جنسی قبل از ازدواج تأیید می‌کند.

نکته مهم دیگر درباره تأثیر روابط جنسی قبل از ازدواج بر روابط زناشویی افراد پس از ازدواج، به ویژه در بافت فرهنگی مذهبی، به احساسات درونی افراد مربوط می‌شود، چرا که این روابط در چنین بافت‌هایی با اضطراب‌ها و تردیدهایی از جانب افراد همراه است (گلزاری، ۱۳۸۳). افراد دارای اعتقادات مذهبی که به هر

دلیلی روابط پیشرفتنه قبیل از ازدواج را تجربه می‌کنند، احتمالاً پس از ازدواج، گرایش بیشتری به محدود کردن همسرشان خواهند داشت (اوکر^{۲۹}، ۲۰۰۸) که این موضوع خود می‌تواند بر ارتباط زوجین اثر بگذارد.

پی‌نوشت‌ها

1. Goldenberg & Goldenberg	15. Delavar
2. Ezazi	16. Fowers & Olson
3. Azadarmaki	17. Soleimanian
4. Spanier & Lewis	18. Mahdavian
5. Kurdek	19. Google Forms
6. Lavner, Karney & Bradbury	20. MANOVA
7. Khalajabadi Farahani	21. ANOVA
8. Golzari	22. Box's Test
9. Khalajabadi Farahani, Kazmipour & Rahimi	23. Bartlett's Test of Sphericity
10. Ghebremichael & Finkelman	24. Least Significant Differences (LSD)
11. Sprecher, Treger & Sakaluk	25. Paik
12. Mousavi, Navabinezhad & Atef Vahid	26. Teachman
13. Khalajabadi Farahani & Shojaie	27. Ahmadabadi, Panaghi, Madanipour, Sedaghat, Tira, Kamrava & Maleki
14. Tirkari, Asgharnejad Farid, Bayanzadeh & Abedin	28. Jose, Daniel O'Leary & Moyer
	29. Uecker

منابع

- اعزازی، ش. (۱۳۷۹). جامعه‌شناسی خانواده با تأکید بر نقش، ساختار و کارکرد خانواده در دوران معاصر. تهران: روشنگران، مطالعات زنان.
- تیرگری، ع.، اصغر نژاد فرید، ع.، ا.، بیان‌زاده، ا.، و عابدین، ع. ر. (۱۳۸۵). مقایسه سطوح هوش هیجانی و رضامندی زناشویی و رابطه ساختاری آن‌ها در زوجین ناسازگار و سازگار شهرستان ساری در سال ۱۳۸۳. مجله دانشگاه علوم پزشکی مازندران، ۱۶(۵۵)، ۸۶-۷۸.
- خلج‌آبادی فراهانی، ف. (۱۳۹۱). تأثیر معاشرت با جنس مخالف قبل از ازدواج بر احتمال طلاق در بین افراد تحصیل‌کرده دانشگاهی. فصلنامه مطالعات راهبردی زنان، ۵۱، ۹۱-۴۹.
- خلج‌آبادی فراهانی، ف.، و شجاعی، ج. (۱۳۹۲). نگرش دانشجویان دانشگاه‌های تهران نسبت به تأثیر معاشرت با جنس مخالف قبل از ازدواج در رضایت زناشویی. فصلنامه مطالعات راهبردی زنان، ۱۸۸-۱۴۹.
- خلج‌آبادی فراهانی، ف.، کاظمی‌پور، ش.، و رحیمی، ع. (۱۳۹۲). بررسی تأثیر معاشرت با جنس مخالف قبل از ازدواج بر سن ازدواج و تمایل به ازدواج در بین دانشجویان دانشگاه‌های تهران. فصلنامه خانواده‌پژوهی، ۱۹(۱)، ۲۸-۷.
- دلاور، ع. (۱۳۸۰). روش‌های پژوهش در روانشناسی و علوم تربیتی. تهران: ویرایش سلیمانیان، ع. ا. (۱۳۷۳). بررسی تأثیر تفکرات غیرمنطقی بر اساس رویکرد شناختی بر نارضایتی زناشویی. پایان‌نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه خوارزمی.

- گلزاری، م. (۱۳۸۳). دوستی و ارتباط پایدار با جنس مخالف در نوجوانان و رابطه آن با ویژگی‌های خانوادگی. نخستین کنگره سراسری آسیب‌شناسی خانواده در ایران، تهران، دانشگاه شهید بهشتی، ۳۰/۲۱-۳۰/ردیبهشت.
- موسی، س. ا.، نوابی‌نژاد، ش.، و عاطف‌وحید، م. ک. (۱۳۸۶). تأثیر روابط قبل از ازدواج بر تعارضات زناشویی در دانشجویان متاهل دانشگاه‌های دولتی شهر تهران. پژوهش‌های مشاوره (تازه‌ها و پژوهش‌های مشاوره)، ۶(۲۲)، ۴۰-۲۷.
- مهدویان، ف. (۱۳۷۶). بررسی تأثیر آموزش ارتباط بر رضایت‌مندی زناشویی و سلامت روانی. پایان‌نامه کارشناسی ارشد روانشناسی، انسیتیوی روانپژوهی تهران.

- Ahmadabadi, Z., Panaghi, L., Madanipour, A., Sedaghat, A., Tira, M., Kamrava, S., & Maleki, G. (2015). Cultural Scripts, Reasons for having sex, and regret: A study of Iranian Male and female university students. *Sexuality & Culture*, 19(3), 561-573.
- Azadarmaki, T. (2004). Families in Iran: The Contemporary Situation. In B. N., Adams & J., Trost (Eds), *Handbook of world families*. (pp. 467-485). California: Sage.
- Delavar, A. (2001). [*Educational and Psychological Research methods*]. Tehran: Virayesh [in Persian].
- Ezazi, Sh. (2000). [*Sociology of the family with emphasis on contemporary family role, structure and function*]. Tehran: Roshangaran, Women's Studies [in Persian].
- Fowers, B. J., & Olson, D. H. (1993). ENRICH Marital Satisfaction Scale: A brief research and clinical tool. *Journal of Family Psychology*, 7(2), 176-185.
- Ghebremichael, M. S., & Finkelman, M. D. (2013). The effect of premarital sex on sexually transmitted infections (STIs) and high risk behaviors in women. *Journal of AIDS and HIV Research*, 5(2), 59-64.
- Goldenberg, H., & Goldenberg, I. (1996). *Counseling Today Family*. New York: Book/Cool Publishing Company.
- Golzari, M. (2004). [Heterosexual Friendship and Consistent Relationship among Adolescents and its Relationship with Family Characteristics]. *The First National Conference on Family Pathology of Iran, Tehran, Shahid Beheshti University, May 18-20* [in Persian].
- Jose, A., Daniel O'Leary, K., & Moyer, A. (2010). Does premarital cohabitation predict subsequent marital stability and marital quality? A meta-analysis. *Journal of Marriage and Family*, 72(1), 105-116.
- Khalajabadi Farahani, F. (2013). [The influence of premarital heterosexual relationships on probability of divorce among university educated individuals]. *Women's strategic studies*, 58, 49-91 [in Persian].
- Khalajabadi Farahani, F., Kazemipour, Sh., & Rahimi, A. (2013). [The influence on premarital heterosexual relationships on marital timing and marital desire among college students in Tehran]. *Journal of Family Research*, 9(1), 7-28 [in Persian].

- Khalajabadi Farahani, F., & Shojaei, J. (2013). [The attitude of Tehran's college students towards the effect of premarital heterosexual relationships on marital satisfaction]. *Women's strategic studies*, 61, 149-188 [in Persian].
- Kurdek, L. A. (2005). Gender and marital satisfaction early in marriage: A growth curve approach. *Journal of Marriage and Family*, 67(1), 68-84.
- Lavner, J. A., Karney, B. R., & Bradbury, T. N. (2016). Does Couples' Communication Predict Marital Satisfaction, or Does Marital Satisfaction Predict Communication? *Journal of Marriage and Family*, 78(3), 680-694.
- Mahdavian, F. (1997). Investigating the effect of relationship training on marital satisfaction and mental health. Master's thesis of Psychology, Tehran Psychiatric Institute [in Persian].
- Mousavi, S. E., Navabinezhad, Sh., & Atef Vahid, M. K. (2007). [The effects of premarital relationship on the marital conflict of the married students of the universities in Tehran]. *Counseling Research and Developments*, 6(22), 27-40 [in Persian].
- Paik, A. (2011). Adolescent sexuality and the risk of marital dissolution. *Journal of Marriage and Family*, 73(2), 472-485.
- Soleimanian, A. A. (1994). Investigating the effects of premarital relationship on marital satisfaction based on cognitive approach. Master's thesis, Kharazmi University [in Persian].
- Spanier, G. B., & Lewis, R. A. (1980). Marital quality: A review of the seventies. *Journal of Marriage and the Family*, 42, 825-839.
- Sprecher, S., Treger, S., & Sakaluk, J. K. (2013). Premarital sexual standards and sociosexuality: Gender, ethnicity, and cohort differences. *Archives of Sexual Behavior*, 42(8), 1395-1405.
- Teachman, J. (2003). Premarital sex, premarital cohabitation, and the risk of subsequent marital dissolution among women. *Journal of Marriage and Family*, 65(2), 444-455.
- Tirgari, A., Asgharnezhad Farid, A., Bayanzadeh S., & Abedin, A. (2006). [A comparison between emotional intelligence and marital satisfaction, and their structural relation among discordant and well-adjusted couples in Sari, Iran]. *Journal of Mazandaran University of Medical Science*, 16(55), 78-86 [in Persian].
- Uecker, J. E. (2008). Religion, pledging, and the premarital sexual behavior of married young adults. *Journal of Marriage and Family*, 70(3), 728-744.